08/04/2021

Υποκρισία: Το κέλυφος του θανάτου – Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

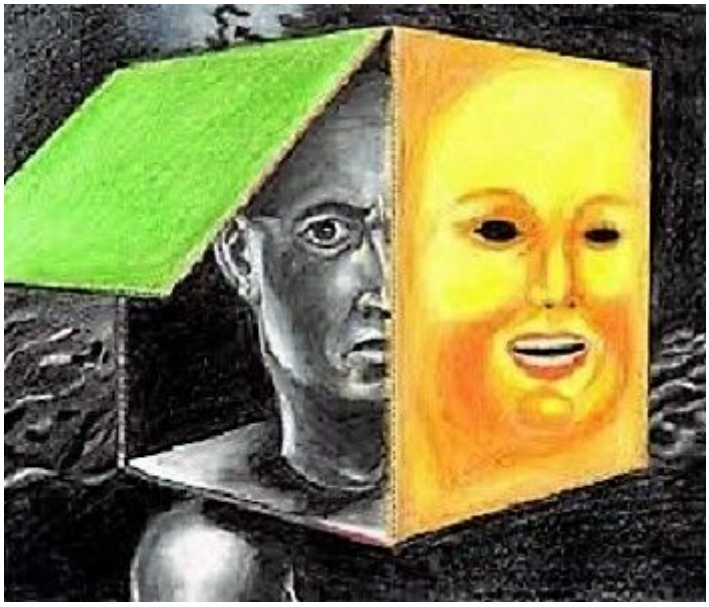

Πόσο όμορφα ο λαός μας στα Βαλκάνια διακοσμεί αυγά! Τόσο πιο όμορφα για να στολίση το Πάσχα. Για να αυξήση την χαρά του Πάσχα. Για να κάνη τους φιλοξενουμένους του πιο ευτυχείς. Κάποτε μάλιστα τα βαμμένα αυγά αποτελούν πραγματικά έργα τέχνης. Αν τα βαμμένα αυγά διατηρηθούν πάρα πολύ, σαπίζουν εσωτερικά και αναδίδουν μια ανυπόφορη δυσοσμία ή στο τέλος στεγνώνουν εντελώς.
Τότε είναι που το χρωματισμένο κέλυφος διατηρεί μέσα του τον θάνατο.

Πιο φοβερή είναι η εικόνα του Ιησού για τους υποκριτές, οι οποίοι είναι όμοιοι «τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μέν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δέ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καί πάσης ἀκαθαρσίας» (Ματθ. κγ΄ 27).

«Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μή ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρός τό θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δέ μήγε, μισθόν οὐκ ἔχετε παρά τῷ πατρί ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. στ΄ 1).

Η δικαιοσύνη που είναι ευάρεστη στον Θεό, όπως απεκαλύφθη από τον Ιησού στο Όρος των Μακαρισμών, είναι η ακόλουθη: **έλεος, προσευχή, εμπιστοσύνη και πίστι στον Θεό ως τον μόνο Κύριο, έλλειψις στενοχώριας για την αύριο, αναζήτησις πριν από οτιδήποτε άλλο της Βασιλείας του Θεού, ύπαρξις πίστεως που να λαμβάνη από τον Θεό ο,τι θέλει, να βρίσκη ό,τι ζητά, να ανοίγη μια κλειστή θύρα**

· και επίσης: **να μη κρίνης αυστηρά, να μη μετράς με ψεύτικο μέτρο, ώστε να μη σου συμβή παρομοίως· να μη κοιτάς το κάρφος στο μάτι του αδελφού σου, ενώ υποκριτικά κρύβεις το δοκάρι στο δικό σου μάτι· να κάνης στον συνάνθρωπό σου ό,τι θα ήθελες να σου κάνουν**· όχι φόβος της στενής, αλλά καθαρής και αγίας οδού, η οποία οδηγεί στην ζωή, και αποφυγή της άνετης και εύκολης και πλατειάς οδού, η οποία οδηγεί στον θάνατο· απόδοσις αγαθών καρπών στον Θεό τον Οικοκύρη, ο Οποίος σε φύτευσε σαν καλό δένδρο· όχι υπερηφάνεια για τα μεγάλα σου έργα, αλλά επιτέλεσις του κάθε πράγματος σύμφωνα με το θέλημα του Πατρός ημών του εν τοις ουρανοίς· εκπλήρωσις στην πράξι όλων των παραγγελιών του Χριστού, και με τον τρόπο τούτο ανέγερσις του οίκου της αιωνιότητός σου, όπως ένας σοφός άνθρωπος, ο οποίος κτίζει το σπίτι του όχι στην άμμο, αλλά στον βράχο, ώστε ούτε οι καταιγίδες, ούτε οι άνεμοι, ούτε οι βροχές να μπορούν να το βλάψουν (βλ. Ματθ., κεφ. ζ΄ 24-25).

Οι Φαρισσαίοι, οι Γραμματείς και υποκριτές, κάνουν καθετί αντίθετο από τους Λόγους και την σοφία του Θεού. Όταν ελεούν, το κάνουν στα κεντρικά μέρη και στις οδούς και δεν το κάνουν αυτό για την δόξα του Θεού, ούτε για να βοηθήσουν τους πτωχούς, αλλά μόνον για να τους ιδούν οι άνθρωποι.

Όταν προσεύχονται στον Θεό, προσεύχονται στους δρόμους, μόνον για να τους ιδούν οι άνθρωποι.

Όταν νηστεύουν, κάνουν τα πρόσωπα τους να φαίνονται άσχημα και ατημέλητα και χλωμά, ώστε και πάλι να τους ιδούν οι άνθρωποι. Αλλοίμονον! Κάνουν τα πάντα μόνον για να τους ιδούν οι άλλοι, ότι είναι δήθεν ελεήμονες, προσευχητικοί και μεγάλοι νηστευτές.

Τα κάνουν όλα αυτά και τα κάνουν και σήμερα για δύο λόγους: για να λάβουν από τους ανθρώπους δόξα και χρήματα. Όσο για τον Θεό, δεν τον υπολογίζουν καθόλου, σαν να μην υπάρχη. Στην πραγματικότητα, οι υποκριτές είναι εντελώς οι πιο άθεοι άνθρωποι. Εξαπατώντας τους ανθρώπους, λαμβάνουν αυτό που θέλουν, και αυτό είναι η τελική πληρωμή τους. Από τον Θεό δεν έχουν να περιμένουν τίποτε, επειδή δεν Τον χρέωσαν με καμμιά από τις πράξεις τους, αλλά επέσυραν μόνον την οργήν Του.

Γι’ αυτούς είπε ο Κύριος: «ἐγγίζει μοι ὁ λαός οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καί ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δέ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμοῦ» (Ἡσ. κθ΄ 13).

Εφ’ όσον δεν τηρούν το θέλημα του Θεού Πατρός, τηρούν το θέλημα του πατρός του ψεύδους. Ο πατέρας όλων των ψευδών, ο διάβολος, τους διδάσκει ότι είναι

κανονικό, φυσικό και λογικό να κάνουν έτσι, και ότι και άλλοι πριν από αυτούς έκαναν ομοίως και έζησαν θαυμάσια, κερδίζοντας από τους ανθρώπους δόξα και πλούτη. Αυτή είναι η καταστροφική οδός του κόσμου, και όμως αυτοί δεν την εγκαταλείπουν, χάριν του κόσμου. Αυτοί, άθλιοι καθώς είναι, δεν αισθάνονται πόσο πολύ ο σατανάς τους έχει εξαπατήσει με τέτοια ψεύδη και πόσο πολύ έχει μολύνει και αποξηράνει τις καρδιές τους, που ακόμη και οι Άγγελοι του Θεού γυρίζουν με αποστροφή τα πρόσωπά τους από την δυσωδία των ψυχών τους.

Ολόκληρη η εξωτερική τους, περιποιημένη εμφάνισις, είναι μόνον το χρωματισμένο κέλυφος του θανάτου, ένας ασβεστωμένος τάφος. Όταν τους βρη αυτό που λέμε θάνατος, αλλοίμονον! Αυτό που θα τους έλθη τότε είναι η βεβαίωσις και η σφραγίδα της ήδη από μακρού νεκρωμένης τους ψυχής.

Αλλά σείς, μην είσθε όπως οι υποκριτές, διδάσκει ο Χριστός τους ανθρώπους. Μην είσθε σαν τους υποκριτές, όταν αγαθοεργήτε.«σοῦ δέ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην μή γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου» (Ματθ. στ΄ 3).

Μην είσθε υποκριτές, όταν προσεύχεσθε στον Θεό: «συ δε όταν προσεύχη, είσελθε εις το ταμιείόν σου, και κλείσας την θύραν σου πρόσευξαι τω πατρί σου τω εν τω κρυπτώ και ο πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αποδώσει σοι εν τω φανερώ» (Ματθ. στ΄ 6).

Μην είσθε σαν τους υποκριτές, όταν νηστεύετε: «σύ δέ νηστεύων ἄλειψαί σου τήν κεφαλήν καί τό πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μή φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλά τῷ πατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ, καί ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ» (Ματθ. στ΄ 18)· «οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὅ ἐάν μή φανερωθῇ, οὐδέ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ᾽ ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν» (Μάρκ. δ΄ 22).

Ο Θεός θα σου αποκαλύψη μεγάλα μυστικά, τότε που εσύ δεν θα το περιμένης. Οι Προφήτες και οι Δίκαιοι το ήξεραν αυτό, αλλά οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι δεν το ήξεραν, και ούτε το ξέρουν ακόμη και σήμερα.
Οι Προφήτες και οι Δίκαιοι εφοβούντο τον Θεό και αγαπούσαν τον λαό τους, ενώ οι Φαρισαίοι και οι Γραμματείς, οι υποκριτές, δεν φοβούνται τον Θεό και μισούν τον λαό τους.

Ποτέ δεν εξευτέλισε οποιουσδήποτε αμαρτωλούς τόσο πολύ, όσο εξευτέλισε τους υποκριτές. Τελικά, ο εξευτελισμός της υποκρισίας από τον Ιησού, κοντά στο τέλος πλέον της επιγείου παραμονής Του, μετεβλήθη σε φοβερή βροντή, η οποία κυριολεκτικά άστραψε και βρόντηξε. Δεν πρέπει να ξαφνιάζη τούτο αυτούς που γνωρίζουν, ότι ο Ιησούς δεν απευθύνθηκε μόνον σε μια γενιά ανθρώπων, αυτήν της

εποχής Του, αλλά προς όλες τις γενεές έως τέλους του κόσμου.

Καθώς εξευτέλιζε τους Ιουδαίους υποκριτές πρόσωπο προς πρόσωπο, εξευτέλιζε όλους τους υποκριτές όλων των εποχών όλων των γενεών.

Γιατί άραγε ο Ιησούς κτύπησε τόσο σκληρά και ανελέητα ειδικά την υποκρισία; Διότι, η υποκρισία είναι ένα σατανικό ψέμα, η υποκρισία είναι σατανική εξ αρχής· είναι το ζιζάνιο που έσπειρε ο σατανάς σε όλες τις σοδειές του Θεού στην γη: στην καρδιά του ανθρώπου, στο σπίτι του, στον γάμο του, στην παρέα των φίλων του, στον λαό του και στο έθνος, στην πολιτική και στο εμπόριο, στην λύπη και στην χαρά, παντού, σε όλες τις εποχές και τους πολιτισμούς. Κανένας πολιτισμός δεν κατάφερε να ξεριζώση το ζιζάνιο της υποκρισίας, αλλά αυτό κατόρθωσε να αφανίση πολλούς από αυτούς. **Αν ένας πολιτισμός έλαμπε με εξωτερική αίγλη, όπως ο Ευρωπαϊκός και ο Ιαπωνικός, αυτό δεν σημαίνει ότι είχε καταστρέψει την υποκρισία, παρά ότι την είχε αποκρύψει πιο επιδέξια κάτω από το κέλυφός του, που δεν είχε γραμμένο πάνω το όνομα του Ιησού Χριστού, όπως συμβαίνει με τα Πασχαλινά αυγά στα Βαλκάνια. Μάλλον, έγραφε στο δικό του κέλυφος: ευγένεια, τρόποι, σοφιστεία, λόγους δηλαδή που οι δαίμονες δεν φοβούνται, και έτσι το ζιζάνιο της υποκρισίας, ανεμπόδιστο, βλάστανε οργιαστικά.**

Ο Ιησούς Χριστός, ο ενσαρκωμένος Λόγος του Θεού, διεκήρυξε εξ αρχής δύο πολέμους: κατά του σατανά και κατά της υποκρισίας. Οι άνθρωποι Τον αγαπούσαν και Τον τιμούσαν με τεράστιο θεοφοβούμενο σεβασμό, ως Σωτήρα. «Ἦν γάρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καί οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς» (Ματθ. ζ΄ 29).